

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 387

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 august 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
305. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Colan</i>	1	vind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna august 2000	2
306. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Colan</i>	2	2.062. — Ordin al ministrului culturii pentru aprobarea Normelor metodologice privind evidența, gestionarea și inventarierea documentelor specifice bibliotecilor publice	2-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.148. — Ordin al ministrului finanțelor pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 1.092/2000 pri-		REPUBLICĂRI	
		61/1991. — Lege pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice	5-8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului Național *Steaua României* în grad de *Colan*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. I și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Excelenței sale domnului dr. Ernesto Zedillo Ponce de León, Președintele Statelor Unite Mexicane, Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Colan*, în semn de apreciere pentru contribuția sa la dezvoltarea noilor relații internaționale, pentru rolul avut în întărirea relațiilor de colaborare româno-mexicane.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 17 iulie 2000.
Nr. 305.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Steaua României* în grad de *Colan*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. I și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Excelenței sale domnului grad de *Colan*, pentru prezența sa remarcabilă pe scena Fernando Henrique Cardoso, Președintele Republicii politică internațională, pentru rolul său în întărirea relațiilor Federative a Braziliei, Ordinul Național *Steaua României* în de colaborare româno-brazilienă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 17 iulie 2000.
Nr. 306.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

O R D I N

pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 1.092/2000 privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna august 2000

Ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările ulterioare, având în vedere prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999, ale Convenției nr. 16.813/19/1998 și ale Actului adițional nr. 8.013/1/2000, încheiate între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României, și ale Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat derulate de Banca Națională a României în calitate de agent al statului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Programul emisiunilor de titluri de stat, denumite certificate de trezorerie cu discount, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.092 din 24 iulie 2000, se modifică începând cu data de emisiune 24 august 2000, după cum urmează:

Seria	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Numărul de zile	Valoarea emisiunii — lei —
H10 22.02.2001	22 august 2000	24 august 2000	22 februarie 2001	182	1.196.830.000.000
H11 01.03.2001	29 august 2000	31 august 2000	1 martie 2001	182	2.058.860.000.000

Art. 2. — Certificatele de trezorerie cu discount seriile nr. 1.092/2000, se anulează.
H10 23.11.2000, H11 23.08.2001, H12 30.11.2000 și **Art. 3.** — Celelalte prevederi ale Ordinului ministrului
H13 1.03.2001, anunțate prin Ordinul ministrului finanțelor finanțelor nr. 1.092/2000 rămân nemodificate.

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 15 august 2000.
Nr. 1.148.

MINISTERUL CULTURII

O R D I N

pentru aprobarea Normelor metodologice privind evidența, gestionarea și inventarierea documentelor specifice bibliotecilor publice

Ministrul culturii,
în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 134/1998 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările ulterioare, și ale Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind evidența, gestionarea și inventarierea documentelor specifice bibliotecilor publice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.
Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Ion Caramitru

București, 9 iunie 2000.
Nr. 2.062.

NORME METODOLOGICE

privind evidența, gestionarea și inventarierea documentelor specifice bibliotecilor publice

CAPITOLUL I

Principii generale

Art. 1. — (1) Ca parte integrantă a sistemului informațional național, bibliotecile publice produc, înmagazinează, organizează, pun în valoare și difuzează informații de interes public, local, național și internațional. De asemenea, bibliotecile publice dețin colecții de documente formate în timp și dezvoltate permanent prin achiziții, schimb interbibliotecar, donații, transfer și, după caz, depozit legal național sau local.

(2) Prin *bibliotecă* se înțelege și serviciile ori structurile specializate deținătoare de colecții de documente specifice (cărți, periodice și materiale purtătoare de informații) care însumează peste 3.000 de unități de evidență și care funcționează în unele instituții sub denumirea generică de *biblioteci*.

Art. 2. — Colecțiile bibliotecilor sunt formate din următoarele categorii de documente:

1. documente specifice:

a) tipărituri (cărți, periodice și extrase din cărți sau din periodice, almanahuri, calendare, partituri, atlase, hărți, foi volante, afișe, anunțuri, programe, proclamații, descrieri de invenții, norme tehnice, cataloage de produse sau de reclamă, reproduceri de artă în serie, albume, stampe, gravuri, portrete, tablouri, ilustrate, produse filatelice etc.);

b) înregistrări multimedia: discuri, casete, microfise, microfilme, filme, diapozitive, compact discuri și altele asemenea;

c) documente multiplicat în serie prin proceduri fizico-chimice diferite (litografiere, xerografiere, fotografiere etc.);

d) manuscrise;

e) alte documente (de exemplu: filme, acte de stare civilă și de evidență a populației, cu valoare documentară, care fac parte din colecțiile speciale sau din studii locale);

f) documente electronice, informatice, software;

g) materiale purtătoare de informații pentru nevăzători și alte categorii de persoane defavorizate;

2. documente nespecifice bibliotecilor, altele decât cele prevăzute la pct. 1.

Art. 3. — Nu fac parte din colecțiile de documente ale bibliotecilor:

a) documentele publicate în serie, care au un alt regim de păstrare: filme de orice fel, în afara celor necesare în activitatea de bibliotecă; acte de stare civilă și de evidență a populației, bancnote și alte documente cu valoare: bilete de bancă, mărci poștale, documente de plată și speciale, altele decât cele menționate la art. 2 pct. 1 lit. e);

b) documente fără valoare informațională în sine: formulare tipizate, registre, chitanțiere, boniere și alte documente care se constituie în suport pentru înscrisuri.

Art. 4. — Documentele cuprinse la art. 2 fac parte din categoriile *tezaur* sau *fond* al patrimoniului cultural național mobil ori sunt bunuri culturale comune, după caz

Art. 5. — (1) Documentele care sunt bunuri culturale comune nu sunt considerate mijloace fixe, cu excepția celor care se constituie în colecții speciale și în depozit legal local.

(2) Cotele de uzură fizică sau morală se aplică numai în cazul unor documente de bibliotecă, din categoria bunurilor culturale comune, în funcție de frecvența de circulație, valoarea informațională și durata de utilizare stabilită prin prezentele norme metodologice.

Art. 6. — Celelalte bunuri din dotarea bibliotecilor fac parte din categoria mijloacelor fixe sau a obiectelor de inventar, după caz, și sunt evidențiate, gestionate și inventariate în conformitate cu prevederile legale.

CAPITOLUL II

Evidența, gestionarea și inventarierea documentelor specifice bibliotecilor publice

Art. 7. — Bibliotecile evidențiază, gestionează și inventariază documentele specifice pe care le dețin, în sistem manual sau

automatizat, în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice.

Art. 8. — (1) Evidența manuală a documentelor de bibliotecă (cărți, publicații periodice și alte documente grafice și audiovizuale) se ține pe formulare tipizate, astfel:

a) evidența globală — pe registre de mișcare a fondurilor (R.M.F.) — structurată pe trei părți (1 — intrări; 2 — ieșiri; 3 — recapitulare);

b) evidența individuală — pe registre de inventar (R.I.) — cu numerotare de la 1 la infinit;

c) evidența preliminară pentru periodice — pe fișe tipizate, până la constituirea lor în unități de evidență;

d) evidența analitică — pe fișe analitice de evidență însoțite de imagini foto — pentru bunurile culturale care fac parte din patrimoniul cultural național mobil.

(2) Fiecărui document de bibliotecă, înscris în registrul de evidență individuală, îi revine un număr de identificare unic. Același număr este înscris și pe documentul în cauză, direct sau prin aplicarea unor etichete, inclusiv cod de bare, în funcție de natura suportului pe care este imprimată informația. Documentele se marchează cu ștampila bibliotecii în gestiunea căreia se află.

(3) Fiecare document de bibliotecă, purtător al unui număr de identificare, constituie o unitate de evidență sau un volum.

(4) Constituirea unității de evidență, în cazul publicațiilor periodice, seturilor de diapozitive, documentelor foto și al altor materiale se face potrivit prezentelor norme metodologice.

(5) În actele de evidență nu sunt admise ștersături sau modificări decât în cazuri justificate, prin procese-verbale de constatare ale căror numere se înscriu la rubrica „Observații”.

(6) Evidența globală și individuală realizată în sistem automatizat va cuprinde toate elementele de identificare a unităților de evidență, respectiv a loturilor din care acestea fac parte, cu respectarea conținutului de informații prevăzut de R.M.F. și R.I. Această evidență poate fi la nevoie transpusă pe dischetă și/sau liste pe hârtie.

(7) Modificările intervenite în evidența individuală realizată în sistem automatizat (scoateri și intrări din și în evidență) se notifică după același procedeu ca și în cazul evidenței manuale, iar documentele de motivare (proces-verbale) se păstrează în dosar separat.

Art. 9. — (1) Documentele specifice care aparțin bibliotecilor se constituie în gestiuni.

(2) *Gestiunea bibliotecilor*, în sensul prezentelor norme metodologice, reprezintă totalitatea colecțiilor de documente deținute de aceste instituții în spații adecvate și ordonate metodologic.

(3) Bibliotecarii nu sunt obligați să constituie garanții bănești, dar răspund material, potrivit legii, pentru eventualele pagube produse în gestiune din culpa lor.

Art. 10. — (1) Intrarea în gestiune a documentelor se poate produce în următoarele situații: prin achiziții, schimb interbibliotecar, donații, constituirea depozitului legal național sau local, transfer, sub formă de rezultat al unor cercetări și activități proprii etc.

(2) Intrarea în gestiune a colecțiilor de documente impune efectuarea următoarelor operațiuni:

a) dacă documentele intră cu acte însoțitoare de proveniență (facturi, procese-verbale de donație, acte de transfer etc.), se confruntă datele înscrise în acte cu existentul, se verifică/se stabilește prețul pentru fiecare bun, precum și adăunarea corectă a actului; orice nepotrivire între actele însoțitoare și situația existentă a bunurilor se specifică într-un proces-verbal.

b) dacă documentele intră fără acte însoțitoare, se întocmesc acte de intrare, stabilindu-se numărul lor, prețul/exemplar și totalul, starea fizică, potrivit hotărârii comisiei de evaluare care funcționează în cadrul bibliotecii;

c) dacă documentele provin din cercetări și activități proprii ale bibliotecilor (cercetări bibliografice și documentare, culegeri tematice, editări etc.), se întocmesc acte de intrare ca și în cazul prevăzut la lit. b).

(3) Operațiunile efectuate pe perioada de la primirea din partea furnizorului până la predarea în grija bibliotecarilor din sectorul de relații cu publicul, operațiunile de verificare/confruntare a actelor însoțitoare cu existentul, întocmirea actelor de intrare, înscrierea în registrele de evidență primară și individuală, precum și alte operațiuni de prelucrare biblioteconomică revin bibliotecarilor desemnați să le efectueze.

(4) După prelucrarea biblioteconomică (clasificare, cotare, catalogare, inventariere) documentele sunt predate, sub semnătură, pe baza actelor de dispecerizare, bibliotecarilor care le gestionează, în scopul depozitării, conservării și introducerii acestora în circuitul lecturii publice.

Art. 11. — (1) Scoaterea temporară din gestiune, fapt ce nu atrage scoaterea din evidență a documentelor specifice bibliotecilor, poate avea loc în următoarele situații:

a) transfer temporar între instituții din țară pentru organizarea unor expoziții sau a altor activități specifice, efectuat pe baza actului de transfer între biblioteca deținătoare și instituția primitoare. Bunurile care fac parte din patrimoniul cultural național se transferă temporar numai cu aprobarea oficiului județean pentru patrimoniul cultural național, compartiment funcțional în cadrul muzeelor județene sau naționale, după caz;

b) transfer temporar în străinătate, în vederea organizării unor manifestări specifice. Între biblioteci românești și instituții culturale din străinătate se efectuează astfel de transferuri temporare, pe baza unui document asiguratoriu emis de primitor, prin care acesta se obligă la plata despăgubirilor corespunzătoare, în cazul pierderii, degradării sau distrugerii bunurilor respective. În cazul transferului care are ca obiect bunurile ce fac parte din patrimoniul cultural național, acesta se efectuează numai cu aprobarea Ministerului Culturii;

c) împrumutul către utilizatori al unor cărți, periodice și alte documente spre consultare în sălile de lectură sau la domiciliul acestora, pe perioade limitate (până la 30 de zile), efectuat pe baza documentelor de evidență a cititorilor, conform Regulamentului de organizare și funcționare a bibliotecilor publice;

d) împrumutul interbibliotecar la nivel național și internațional, care se efectuează pe bază de documente specifice. Publicațiile periodice și cele care fac parte din patrimoniul cultural național nu fac parte din acest tip de împrumut.

(2) Scoaterea definitivă din gestiune a unor documente determină scoaterea din evidența globală și individuală și se produce în următoarele situații:

a) transfer definitiv, sub formă de donație, de la o bibliotecă la altă instituție din țară, conform legislației în vigoare; transferul definitiv în acest caz se produce astfel: pentru bunurile culturale comune, dacă mai rămâne cel puțin un exemplar în colecție sau dacă nu este necesar instituției donatoare, dar este absolut necesar instituției primitoare, și numai cu acordul forurilor superioare care au în subordine unitatea donatoare; pentru bunurile culturale care fac parte din patrimoniul cultural național, cu aprobarea Ministerului Culturii. În mod excepțional, pentru întregirea unui titlu în mai multe volume, a unei serii, colecții sau în alte cazuri asemănătoare, ordonatorul principal de credite poate aproba, cu acordul ambelor părți, transferul definitiv al unui bun cultural de acest tip, care se află într-un singur exemplar în colecțiile instituției donatoare;

b) transferul definitiv de la o bibliotecă românească, sub formă de donație, pe bază de acord intervenit între părți, la o instituție similară din străinătate; acest transfer se produce astfel: pentru bunurile culturale comune, dacă în colecțiile bibliotecii donatoare mai rămâne cel puțin un exemplar după efectuarea donației, cu acordul instituției sub autoritatea căreia funcționează biblioteca donatoare; pentru bunurile culturale care fac parte din patrimoniul cultural național, dacă în colecțiile bibliotecii donatoare mai rămâne cel puțin un exemplar după efectuarea donației, cu aprobarea Ministerului Culturii;

c) restituirea unor bunuri culturale către alte persoane juridice sau fizice din țară, ca urmare a unor hotărâri judecătorești rămase definitive;

d) în cazul distrugerii din cauza forței majore (incendii, inundații, cutremure și alte calamități);

e) în cazul distrugerii sau dispariției unor bunuri culturale din neglijență ori din culpă, găsite lipsă la inventariere sau nerestituite de utilizatorii care le-au împrumutat;

f) bunurile sunt uzate fizic sau moral.

Art. 12. — (1) Scoaterea din evidență, respectiv din gestiune, a documentelor aflate în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (2) lit. c) poate fi efectuată numai pe baza hotărârilor rămase definitive, emise de organele care au constatat/au judecat cauza, conform legislației în vigoare.

(2) Scoaterea din gestiune, respectiv din evidență, a documentelor aflate în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (2) lit. e) se face astfel:

a) în cazul distrugerii din neglijență de către bibliotecar, alți salariați ai bibliotecii, utilizatori, participanți la activități culturale etc., pe baza unui proces-verbal de constatare a faptei și a documentelor de recuperare a pagubei;

b) în cazul distrugerii din culpă de către gestionari, alți salariați ai bibliotecii sau alte persoane (utilizatori, participanți la activități culturale etc.), pe baza documentelor emise de organele care, la sesizarea bibliotecii păgubite, au constatat/au judecat paguba produsă;

c) în cazul dispariției prin efracție a unor documente, pe baza actelor emise de organele abilitate care au constatat/au judecat paguba produsă;

d) în situația documentelor găsite lipsă la inventar, pe baza procesului-verbal de constatare și a actelor de recuperare a pagubei, emise de comisia de inventariere;

e) în cazul lucrărilor nerestituite de cititori, pe baza actelor de recuperare valorică și a fișei-contract sau a documentelor care atestă insolvabilitatea restanțierilor în cauză.

(3) Documentele de constatare a pagubei produse, în situațiile prevăzute la alin. (2) lit. a)–e), rămase definitive, au calitatea de titlu de creanță, respectiv de titlu executoriu.

(4) Scoaterea din gestiune și din evidență a documentelor de bibliotecă aflate în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (2) lit. f) se face pe baza actelor întocmite de comisia care a propus scoaterea din funcțiune a lucrărilor uzate fizic sau moral.

(5) Documentele care fac parte din patrimoniul cultural comun, uzate fizic și moral, pot fi scoase din gestiune, respectiv din evidență, înainte de expirarea perioadei de utilizare numai dacă nu mai pot fi recuperate prin mijloace specifice (legătorie) sau dacă aceste operațiuni depășesc valoric prețul de inventar, în cazul celor uzate fizic, ori nu pot fi valorificate prin schimb interbibliotecar, în cazul celor depășite moral. În aceste cazuri aprobarea pentru scoaterea din funcțiune se dă de către conducerea bibliotecii, dacă nu au durată normală de utilizare îndeplinită.

Art. 13. — (1) Recuperarea pagubelor produse colecțiilor de documente ale bibliotecilor se face astfel:

a) înlocuirea documentului distrus/nerestituit/găsit lipsă la inventar, cu excepția celor care fac parte din colecțiile speciale, cu unul identic (aceleși titlu, aceeași ediție, în stare fizică bună). În acest caz noul exemplar primește numărul de identificare al documentului înlocuit;

b) înlocuirea documentului distrus/nerestituit/găsit lipsă la inventar cu unul similar (aceleși titlu, ediție nouă, în stare fizică bună). În acest caz noul document primește un nou număr de identificare, iar actul de intrare a acestuia va urma regimul stabilit conform art. 8;

c) prin recuperarea valorică, luându-se în calcul valoarea de utilitate și prețul pieței la data constatării pagubei. Nivelul valoric de recuperare poate fi redus până la 90% în cazul în care valoarea de utilitate a documentului este scăzută (există mai multe exemplare în bibliotecă, are o circulație redusă, prezintă un grad avansat de uzură, nu este de profilul bibliotecii) sau poate fi majorat cu până la 100%, dacă valoarea de utilitate este deosebită (raritate, frecvență de circulație etc.);

d) recuperarea pagubelor produse prin furt și constatate la inventarierea colecțiilor uzuale din secțiile cu acces liber la raft se face prin reducerea valorii de înlocuire, actualizată cu un coeficient de risc cuprins între 20% și 50% din valoarea pagubei, în funcție de mărimea fondului, de frecvența medie a utilizatorilor și de condițiile specifice ale spațiului de organizare și prezentare a colecțiilor;

(2) La calcularea cuantumului de recuperare a pagubei, precum și la casarea publicațiilor uzate fizic se vor lua în considerare atât durata minimă de utilizare a publicațiilor-carte (3 ani la colecțiile uzuale pentru copii și 5 ani la colecțiile uzuale pentru adulți), cât și gradul de deteriorare înregistrat de fiecare publicație, în funcție de circulația ei și de calitatea suportului material. În acest sens se vor aplica coeficienți de diminuare a valorii pagubei cu 10%—50%, conform unui algoritm de 10% pe an.

(3) Cheltuielile efectuate de bibliotecă pentru recuperarea pagubei produse (cheltuieli poștale, taxe de timbru, formulare tipizate etc.) se suportă de cel care a produs paguba.

(4) Sumele încasate, reprezentând contravaloarea documentelor nerecuperate fizic, revin bibliotecii și se folosesc pentru completarea fondului de unități de bibliotecă, dacă au fost recuperate în anul în care au fost constatate pagubele, iar cheltuielile au fost efectuate în același an.

Art. 14. — Conducerile bibliotecilor pot dispune, în cazuri de forță majoră (incendii, calamități naturale), scoaterea din evidență, respectiv din gestiune, a unor documente ce nu pot fi recuperate, conform legislației în vigoare; propunerile de scoatere din evidență, în asemenea situații, se aprobă de ordonatorul de credite competent, potrivit legii.

Art. 15. — (1) Pentru documentele specifice bibliotecilor durata de utilizare se stabilește în funcție de valoarea, circulația și gradul de uzură ale acestora, după cum urmează:

a) documente care fac parte din patrimoniul cultural național și din depozitul legal local — nelimitată;

b) documente care constituie colecțiile de bază ale bibliotecilor și care nu se împrumută la domiciliul beneficiarilor — 15 ani (în funcție de durata valorii informative a documentelor);

c) documentele care constituie colecțiile uzuale ale bibliotecilor și care se împrumută la domiciliul utilizatorilor, cu excepția documentelor care fac parte din colecțiile pentru copii — 5 ani;

d) documentele care fac parte din colecțiile pentru copii — 3 ani;

e) publicații periodice de informare generală, în cazul bibliotecilor care nu constituie colecții de bază, în afara celor

achiziționate pe profilul bibliotecilor și a actelor normative — 3 ani.

(2) Durata de utilizare pentru bunurile specificate mai sus se stabilește de la data intrării acestora în bibliotecă.

Art. 16. — Rezolvarea curentă a problemelor de evidență, gestionare și inventariere a documentelor la nivelul fiecărei biblioteci este de competența comisiei de evaluare a gestiunii și a compartimentelor specializate ale instituției. În cazul bibliotecilor fără personalitate juridică aceste operațiuni revin conducerii bibliotecii și compartimentului financiar-contabil al instituției sau autorității publice în subordinea căreia se află bibliotecă.

Art. 17. — (1) Documentele specifice bibliotecilor se inventariază la următoarele intervale:

a) o dată la 2 ani — gestiunile bibliotecilor care dețin până la 10.000 de unități de bibliotecă (U.B.);

b) o dată la 3 ani — gestiunile bibliotecilor care dețin între 10.001—50.000 de U.B.;

c) o dată la 5 ani — gestiunile bibliotecilor care dețin între 50.001—250.000 de U.B.;

d) o dată la 7 ani — gestiunile bibliotecilor care dețin între 250.001—600.000 de U.B.;

e) o dată la 10 ani — gestiunile bibliotecilor care dețin între 600.001—1.000.000 de U.B.;

f) la bibliotecile care dețin peste 1.000.000 de unități de bibliotecă termenele de inventariere se stabilesc de consiliile de administrație, cu acordul instituțiilor în subordonarea cărora se află, dar nu mai mult de 15 ani.

(2) În afară de perioadele prevăzute la alin. (1), inventarierea se efectuează și cu ocazia predării/primirii gestiunii, în cazuri de forță majoră sau ca urmare a unei hotărâri judecătorești rămase definitive.

(3) Documentele de bibliotecă, dacă nu fac obiectul unei activități bibliotecare, dar nu au nici caracter comercial, aflate în patrimoniul unor instituții publice, agenți economici și al altor persoane juridice, se inventariază la intervalele specificate pentru biblioteci, conform prezentelor norme metodologice.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 61/1991*)

pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

Art. 1. — Pentru asigurarea climatului de ordine și liniște publică necesar desfășurării normale a activității economice și social-culturale și promovarea unor relații civilizate în viața cotidiană, cetățenii sunt obligați să aibă un comportament civic, moral și responsabil, în spiritul legilor țării și al normelor de conviețuire socială.

Art. 2. — Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

1) săvârșirea în public de fapte, acte sau gesturi, obscene, proferarea de injurii, expresii jignitoare sau vulgare, amenințări cu acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor acestora, de natură să tulbure ordinea și liniștea publică sau să provoace indignarea cetățenilor ori să lezeze demnitatea și onoarea acestora sau a instituțiilor publice;

2) constituirea unui grup format din trei sau mai multe persoane, în scopul de a săvârși acțiuni ilicite, contrare ordinii și liniștii publice și normelor de conviețuire socială, precum și actele de încurajare sau sprijinire, sub orice formă, a unor astfel de grupuri de persoane, care incită la dezordine socială;

3) apelarea, în mod repetat, la mila publicului, de către o persoană aptă de muncă, precum și determinarea unei persoane la săvârșirea unor astfel de fapte;

4) aruncarea asupra unei persoane, construcții sau asupra unui mijloc de transport cu obiecte de orice fel, cu substanțe inflamante, iritant-lacrimogene sau cu efect paralizant, corosive sau care murdăresc, dacă nu s-au produs vătămări ale integrității corporale sau sănătății ori pagube materiale;

5) organizarea, îngăduirea sau participarea la jocuri de noroc — altele decât cele autorizate potrivit legii — de natură să lezeze bunele moravuri;

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 2 din 17 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 18 ianuarie 2000, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 61 din 27 septembrie 1991 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 27 septembrie 1991 și a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 24 ianuarie 1997.

6) atragerea de persoane, sub orice formă, săvârșită în localuri, parcuri, pe străzi sau în alte locuri publice în vederea practicării de raporturi sexuale cu acestea spre a obține foloase materiale, precum și îndemnul sau determinarea, în același scop, a unei persoane la săvârșirea unor astfel de fapte;

7) acceptarea sau tolerarea practicării faptelor prevăzute la pct. 6) în hoteluri, moteluri, campinguri, baruri, restaurante, cluburi, pensiuni, discoteci sau în anexele acestora de către patronii sau administratorii ori conducătorii localurilor respective;

8) portul, fără drept, în locurile și împrejurările în care s-ar putea primejdui viața sau integritatea corporală a persoanelor ori s-ar putea tulbura ordinea și liniștea publică, al cuțitului, pumnalului, șisului, boxului, castetului ori al altor asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, împungere sau lovire, precum și folosirea în asemenea locuri sau împrejurări a armelor cu aer comprimat sau cu gaze comprimate, a obiectelor de distracție pe bază de amestecuri pirotehnice ori a dispozitivelor pentru șocuri electrice;

9) importul sau procurarea din țară, în vederea comercializării, de arme cu aer comprimat sau cu gaze comprimate care imprimă proiectilului o viteză mai mare de 220 m/s. Se exceptează de la această prevedere armele cu aer comprimat sau cu gaze comprimate destinate pentru a fi folosite la antrenamente și competiții de către Federația Română de Tir, de cluburile și asociațiile sportive cu secții de tir, afiliate la această federație, care pot dobândi, deține și folosi arme din această categorie conform standardelor sportive internaționale;

10) comercializarea armelor cu aer comprimat sau cu gaze comprimate, a arbaletelor, arcurilor pentru tir, pescuit sau vânătoare în alte locuri decât în magazinele autorizate să efectueze operațiuni cu arme de foc și muniții;

11) vânzarea armelor cu aer comprimat sau cu gaze comprimate, a arbaletelor, arcurilor pentru tir, pescuit sau vânătoare persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani, persoanelor care au săvârșit acte de violență menționate în cazierul judiciar, precum și persoanelor care suferă de boli neuropsihice menționate în certificatul de sănătate eliberat de policlinica teritorială;

12) neținerea evidenței de către magazinele autorizate a cumpărătorilor armelor prevăzute la pct. 10) în registre speciale, vizate de organele de poliție, în care vor fi menționate datele de stare civilă, domiciliul, seria și numărul actului de identitate ale cumpărătorului, numărul cazierului judiciar, numărul certificatului de sănătate neuropsihică, cu denumirea policlinicii teritoriale, precum și caracteristicile armei vândute.

Dacă cumpărătorul este titular al unui permis de armă, este scutit de obligația de a prezenta cazierul judiciar și certificatul de sănătate neuropsihică, iar dacă cumpărătorul este titular al unui permis de conducere, acesta este obligat să prezinte numai cazierul judiciar;

13) alarmarea publicului, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol ori a organelor de menținere a ordinii publice, prin darea semnalelor de pericol sau, după caz, prin solicitarea intervenției la fața locului, fără motiv întemeiat;

14) întreruperea curentului electric sau stingerea, fără drept, a lămpilor ce servesc la iluminatul public pe străzi, în parcuri, săli de spectacol sau în alte locuri publice;

15) pătrunderea, cu încălcarea normelor legale de acces, în sediile autorităților publice centrale și locale, instituțiilor publice, instituțiilor de învățământ și spațiilor aparținând acestora, indiferent de destinația lor, regiilor

autonome, societăților comerciale, partidelor sau altor formațiuni politice, organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale, ambasadelor și reprezentanțelor altor state ori ale organizațiilor internaționale de pe teritoriul României, precum și ocuparea fără drept a terenurilor aparținând ambasadelor și reprezentanțelor sau a terenurilor situate în perimetrul acestora ori refuzul de a le părăsi la cererea organelor de ordine;

16) scrierea sau desenarea, fără drept, pe pereții clădirilor, pe garduri sau pe obiecte de folosință comună aflate în locuri publice, deteriorarea prin orice mijloc a acestora, precum și dezlipirea sau distrugerea, fără drept, a reclamelor, anunțurilor și afișelor legal expuse în locuri anume destinate;

17) nerespectarea măsurilor de ordine sau a regulilor stabilite pentru buna desfășurare a manifestărilor cultural-sportive;

18) deteriorarea, ridicarea sau mutarea, fără drept, a semnelor sau indicatoarelor de orientare turistică și rutieră ori a celor care semnalează existența unui pericol pentru viața persoanelor;

19) lăsarea în libertate ori fără supraveghere a animalelor care pot prezenta pericol pentru persoane sau bunuri;

20) refuzul consumatorului de a părăsi un local public în care se consumă băuturi alcoolice, după ora de închidere sau la cererea îndreptățită a unui salariat al localului;

21) servirea consumatorilor cu băuturi alcoolice în localurile publice și în afara acestora, în zilele și la orele când, potrivit dispozițiilor legale, acestea sunt închise sau este interzisă desfacerea băuturilor alcoolice ori după ora de închidere stabilită prin autorizația de funcționare;

22) servirea cu băuturi alcoolice în localuri publice și în afara acestora pe timpul desfășurării adunărilor publice, grevelor, manifestărilor sportive sau altor asemenea întruniri publice, în imediata apropiere, precum și consumul de băuturi alcoolice în astfel de condiții de către participanți;

23) desfacerea băuturilor alcoolice sau comercializarea acestora în spații amenajate la intrarea sau în curțile spitalelor și ale altor unități sanitare, centrelor de plasament al minorilor, unităților sau instituțiilor de învățământ, pe trotuarele sau aleile de acces ale acestora, precum și în bufetele de incintă din aceste locuri sau în spații productive;

24) servirea cu băuturi alcoolice, în localurile publice, a consumatorilor aflați în vădită stare de ebrietate, precum și a minorilor;

25) consumul de băuturi alcoolice pe străzi, în parcuri, săli de spectacole, stadioane sau în alte locuri publice;

26) provocarea ori participarea efectivă la scandal, în locuri sau localuri publice;

27) neasigurarea de către responsabili sau patroni, prin personal propriu sau specializat, a ordinii publice în localuri publice, hoteluri, moteluri, campinguri, cluburi, pensiuni, discoteci și în alte locuri de distracție sau de agrement pe care le conduc, precum și refuzul acestora de a acorda sprijin organelor în drept pentru restabilirea în locurile respective a ordinii publice sau pentru luarea măsurilor împotriva persoanelor care au încălcat legea;

28) tulburarea, fără drept, a liniștii locuitorilor prin producerea de zgomote cu orice aparat sau obiect ori prin strigăte sau larmă;

29) tulburarea liniștii locatarilor între orele 22,00—8,00, prin producerea de zgomote, larmă sau prin folosirea oricărui aparat, obiect ori instrument muzical la intensitate mare în localurile sau în sediile persoanelor juridice situate în imobile cu destinația de locuințe sau în imediata vecinătate a acestora;

30) alungarea din locuința comună a soțului sau soției, a copiilor, precum și a oricărei alte persoane aflate în întreținere;

31) nerespectarea măsurilor de ordine luate de organele competente în caz de calamități naturale sau alte pericole publice;

32) nerespectarea măsurii de suspendare, dispusă conform dispozițiilor art. 3 alin. 2 și 3;

33) refuzul unei persoane de a da relații pentru stabilirea identității sale, de a se legitima cu actul de identitate sau de a se prezenta la sediul poliției, la cererea ori la invitația justificată a organelor de urmărire penală sau de menținere a ordinii publice, aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

34) împiedicarea sub orice formă a organului de urmărire penală sau de menținere a ordinii publice de a-și îndeplini obligațiile de serviciu privind legitimarea sau conducerea unei persoane la sediul poliției ori al altui organ de stat de a lua măsurile necesare pentru menținerea ori restabilirea ordinii publice;

35) îndemnul sub orice formă al minorilor la săvârșirea de contravenții;

36) neluarea de către părinți sau de către persoanele cărora li s-a încredințat spre creștere și educare un minor în vârstă de până la 16 ani sau care au în îngrijire un alienat ori debil mintal a măsurilor necesare pentru a-l împiedica de la fapte de vagabondaj, cerșetorie sau prostituție;

37) lăsarea fără supraveghere a unui bolnav mintal periculos, de către persoanele care au îndatorirea de a-l îngriji sau de a-l păzi, precum și neanunțarea organelor sanitare sau ale poliției în caz de scăpare de sub pază sau supraveghere.

Art. 3. — Contravențiile prevăzute la art. 2 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 80.000 lei la 400.000 lei, cele prevăzute la pct. 3), 4), 13), 16), 19), 20), 24), 25), 33), 36) și 37);

b) cu amendă de la 150.000 lei la 800.000 lei sau cu închisoare contravențională de la 15 zile la 3 luni, cele prevăzute la pct. 1), 14), 18), 23), 26), 28), 30) și 34);

c) cu amendă de la 400.000 lei la 2.000.000 lei sau cu închisoare contravențională de la o lună la 6 luni, cele prevăzute la pct. 2), 5), 6), 7), 8), 9), 10), 11), 12), 15), 17), 21), 22), 27), 29), 31) și 35);

d) cu amendă de la 1.500.000 lei la 3.000.000 lei sau cu închisoare contravențională de la 3 luni la 6 luni, fapta prevăzută la pct. 32).

În cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 7), 22) și 27) se dispune și măsura suspendării activității localului public pe o perioadă cuprinsă între 10 și 30 de zile.

În cazul repetării contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 21), 23), 24) și 29) se dispune, de asemenea, măsura suspendării activității localului public pe o perioadă cuprinsă între 10 și 30 de zile.

În cazul săvârșirii contravenției prevăzute la art. 2 pct. 32) se dispune retragerea autorizației de funcționare a localului public.

Suspendarea activității localului public ori retragerea autorizației de funcționare a acestuia se dispune de către organul care a eliberat autorizația, la propunerea organului constatator, căruia i se comunică în scris măsura luată, în termen de 5 zile de la data sesizării.

În cazul contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 35), 36) și 37), sesizarea se poate face și de către organele de ocrotire socială.

Sanctiunea amenzii poate fi aplicată și persoanei juridice.

Art. 4. — Sanctiunea închisorii contravenționale poate fi aplicată minorilor numai dacă au împlinit vârsta de 16 ani; în acest caz limitele sancțiunii prevăzute în prezenta lege se reduc la jumătate.

În cazul minorilor care nu au împlinit vârsta de 16 ani se aplică prevederile Legii privind regimul ocrotirii unor categorii de minori.

Art. 5. — Dacă o persoană a săvârșit mai multe contravenții, constatate prin același proces-verbal, în cazul în care pentru toate faptele sau numai pentru unele dintre ele s-a stabilit sancțiunea închisorii contravenționale, se va aplica o singură sancțiune, care nu va putea depăși 6 luni, iar dacă contravenientul este un minor care a împlinit 16 ani, sancțiunea aplicată nu va depăși 3 luni.

Art. 6. — Sunt supuse confiscării lucrurile care au servit la săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 4), 5) și 8), dacă sunt ale contravenientului, precum și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravențiilor, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate.

În cazul contravenției prevăzute la art. 2 pct. 30) este necesară plângerea părții vătămate. Retragerea plângerii ori împăcarea părților înlătură răspunderea făptuitorului. Organele constatatoare sunt abilitate să restabilească situația anterioară.

Art. 7. — Contravențiile se constată de către primar, împuternicitii acestuia, de către ofițerii sau subofițerii de poliție ori de către ofițerii, maistrii militari, subofițerii sau militarii din jandarmerie, angajați pe bază de contract.

În cazul contravențiilor pentru care legea prevede sancțiunea amenzii, agentul constatator, o dată cu constatarea aplică și sancțiunea.

Art. 8. — Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor prin care s-a aplicat sancțiunea amenzii se poate face plângere în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia.

Art. 9. — Plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se soluționează de judecătorie.

Art. 10. — În cazul contravențiilor pentru care legea prevede și sancțiunea închisorii contravenționale, dacă agentul constatator apreciază că sancțiunea amenzii este îndestulătoare, aplică amenda, procedând potrivit dispozițiilor Legii privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

În caz contrar, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată judecătoriei în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția. Ministrul justiției poate dispune ca în municipiul București soluționarea unor asemenea cauze să se facă la anumite judecătorii.

Dacă identitatea sau domiciliul făptuitorului nu poate fi stabilit și există temere de dispariție a acestuia, organul de poliție va conduce de îndată pe făptuitor înaintea instanței de judecată. În situația în care trimiterea nu se va putea face de îndată, organul de poliție, pe baza unui proces-verbal motivat, va putea reține contravenientul, pe care îl va înainta instanței de judecată în cel mult 24 de ore de la constatarea contravenției.

Judecarea cauzei va avea loc și în zilele nelucrătoare.

Art. 11. — În cazul proceselor-verbale de constatare a contravențiilor, întocmite de organele primăriilor și ale jandarmeriei, față de care se apreciază că sancțiunea amenzii este neîndestulătoare, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată celui mai apropiat organ de poliție pentru ca acesta, dacă este cazul, să îl rețină pe făptuitor și să îl înainteze instanței de judecată.

Art. 12. — Președintele judecătoriei fixează termen de urgență, cu citarea contravenientului.

Agentul care a constatat contravenția sau organul din care acesta face parte nu se citează.

În situația în care contravenientul este reținut, cauza se judecă în ziua sesizării instanței, în afară de cazul în care este necesară administrarea unor probe. În acest caz, judecarea se va face în cel mult 5 zile, contravenientul putând fi arestat preventiv pe baza mandatului emis de instanță.

Art. 13. — Completul de judecată este format dintr-un singur judecător.

În cazul în care contravenientul este reținut, este arestat sau este minor, participarea procurorului la judecată este obligatorie. Totodată, se va asigura acestora asistența juridică necesară, în condițiile legii. Instanța va dispune citarea părinților sau a reprezentantului legal al minorului.

Instanța se pronunță asupra legalității și temeiniciei procesului-verbal și, după caz, aplică sancțiunea și ia măsura confiscării ori anulează procesul-verbal.

Art. 14. — Hotărârea instanței de judecată este executorie.

Contravenientul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare, dacă a fost prezent la dezbateri, sau de la comunicare, dacă a fost lipsă.

Procurorul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare.

Cererea de reexaminare se soluționează în termen de 3 zile de aceeași instanță, în complet format din 2 judecători.

Președintele judecătoriei poate suspenda, până la soluționare, executarea sancțiunii aplicate.

Hotărârea dată în cererea de reexaminare este definitivă.

Art. 15. — Executarea hotărârii judecătorești, în ceea ce privește închisoarea contravențională, se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

Sancțiunea închisorii contravenționale se execută în arestul poliției sau în locuri anume destinate ale penitenciarelor, stabilite de ministrul justiției.

În timpul executării închisorii contravenționale, cei sancționați sunt obligați să presteze activități de interes public, pentru care sunt apti. Regimul de executare a închisorii contravenționale se stabilește de lege.

Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Art. 16. — Contravenientul are obligația să achite amenda și să depună recipisa de achitare a acesteia la organul constatator, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii.

Dacă amenda nu a fost achitată în acest termen, organul din care face parte agentul constatator va sesiza instanța de judecată pe raza căreia s-a săvârșit contravenția, în vederea transformării amenzii în închisoare contravențională.

Instanța fixează termen de urgență, cu citarea contravenientului, procedând la transformarea amenzii în închisoare contravențională.

Pentru motive temeinice, în mod excepțional, instanța poate acorda un nou termen de plată de cel mult 30 de zile sau poate dispune eşalonarea plății într-un termen de cel mult 3 luni.

Dacă amenda nu a fost achitată de către contravenient până la expirarea termenului fixat și se constată că acesta se sustrage cu rea-credință, instanța va dispune transformarea acesteia în închisoare contravențională, ținând seama de partea din amendă rămasă neachitată.

Transformarea amenzii în închisoare contravențională se va face socotind o zi de închisoare pentru o sumă stabilită și reactualizată prin hotărâre a Guvernului, fără a se putea depăși maximul special al închisorii contravenționale prevăzute ca sancțiune alternativă la contravenția săvârșită.

Pentru contravențiile săvârșite de minorii care au împlinit 16 ani, maximul închisorii contravenționale, rezultat prin transformarea amenzii, nu poate depăși 3 luni.

Instanța va înceta acțiunea de transformare a amenzii în închisoare contravențională în situația în care contravenientul achită amenda până la pronunțarea hotărârii.

Art. 17. — În cazul în care contravențiile prevăzute în prezenta lege sunt săvârșite de un militar, procesul-verbal de constatare se trimite comandantului unității din care face parte contravenientul, spre a i se aplica, dacă procesul-verbal este întemeiat, sancțiuni potrivit Regulamentului disciplinei militare.

În situația în care contravenientul este încorporat pentru îndeplinirea serviciului militar înainte de pronunțarea hotărârii judecătorești ori înainte de începerea executării sancțiunii închisorii contravenționale, procesul-verbal sau, după caz, hotărârea se trimite, de asemenea, comandantului unității din care face parte contravenientul, spre a i se aplica o sancțiune potrivit Regulamentului disciplinei militare.

Art. 18. — Dispozițiile prezentei legi se întregesc cu prevederile Legii privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția dispozițiilor privind plata a jumătate din minimul amenzii.

Art. 19. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 153 din 24 martie 1970 pentru stabilirea și sancționarea unor contravenții privind regulile de conviețuire socială, ordinea și liniștea publică, art. 6 din Decretul nr. 76 din 15 iulie 1975, precum și orice alte dispoziții contrare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
